

De verordening bevat verder bepalingen inzake bevoegdheden voor markttoezicht en productinterventie, klachtenregeling, samenwerking, toezicht en inzake bestuursrechtelijke sancties.

Verordening nr.2015/159 van de Raad van 27 januari 2015 tot wijziging van verordening (EG) nr. 2532/98 met betrekking tot de bevoegdheid van de ECB om sancties op te leggen, Pb.L. 27 van 3 februari 2015, in werking getreden op 4 februari 2015

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Toezicht door de Europese Centrale Bank

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques – Contrôle par la Banque Centrale européenne

Verordening nr. 2015/159 sterkt ertoe de incoherenties te verhelpen die bestonden op het vlak van de sanctiebevoegdheid van de Europese Centrale Bank (ECB) tussen enerzijds verordening nr. 2532/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot de bevoegdheid van de ECB om sancties op te leggen en anderzijds verordening nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de ECB specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen. De verordening introduceert een aantal algemene beginselen (o.a. inzake publicatie van de beslissingen inzake sancties), uniformiseert de bovengrenzen van de boeten en dwangsommen, en voorziet specifieke procedureregels en termijnen voor sancties die door de ECB zijn opgelegd in de uitoefening van haar toezichtstaken.

Report of the European Banking Authority of 15 October 2014 on the application of Directive 2013/36/EU (Capital Requirements Directive) regarding the principles on remuneration policies of credit institutions and investment firms and the use of allowances

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Remuneratie

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques – Rémunération

Dit verslag van de Europese Bankautoriteit (EBA) kadert in de uitvoering van richtlijn nr. 2013/36/EU (Capital Requirements Directive – CRD), dat in artikel 92, 2., g) een onderscheid maakt tussen de vaste basisbeloning en de variabele beloning, en voorziet dat in het beloningsbeleid een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen beide categorieën.

Artikel 94, 1., g) CRD introduceert een maximumratio

van 100% (200% na akkoord van de aandeelhouders) in de verhouding tussen de variabele beloning en de vaste basisbeloning.

Een aantal financiële instellingen hebben naar aanleiding van deze bepaling hun remuneratiebeleid aangepast, in die zin dat “allowances” werden geïntroduceerd die deel uitmaken van de vaste basisbeloning, zonder te voldoen aan de voorwaarden van artikel 92, 1., a) om als vaste basisbeloning te worden gekwalificeerd.

Dit verslag wil deze praktijk aan de kaak stellen, met als doel de financiële instellingen er toe aan te zetten zich aan de bepalingen van de CRD te conformeren.

Aanbeveling nr. 2015/C 51/01 van de Europese Centrale Bank van 28 januari 2015 betreffende beleid inzake dividenduitkeringen, Pb.C. 51 van 13 februari 2015, inwerkingtreding onbepaald

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Dividendbeleid

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques – Politiques en matière de dividendes

De Europese Centrale Bank (ECB) beveelt een conservatief en voorzichtig dividendbeleid door de kredietinstellingen aan, in functie van een indeling van kredietinstellingen in drie categorieën. Voor kredietinstellingen die een kapitaaltekort hebben dat niet vóór 31 december 2014 is gedekt, beveelt de ECB aan dat zij in principe geen dividend uitkeren.

Koninklijk besluit van 27 november 2014 tot wijziging van de koninklijke besluiten op de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van de kredietinstellingen, de beleggingsondernemingen en de beheervennootschappen van instellingen voor collectieve belegging – BS 5 december 2014 –, in werking getreden op 31 december 2014

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Jaarrekening

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques – Comptes annuel

Dit koninklijk besluit (KB) strekt ertoe artikel 89 van richtlijn nr. 2013/36/EU om te zetten, waarbij lidstaten worden verplicht om met ingang van 1 januari 2015 van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen te vereisen dat bepaalde informatie via de toelichting bij de jaarrekening wordt bekend gemaakt. Daartoe voegt dit KB een staat XXXI in, in de bijlage bij het KB van 23 september 1992 die kredietinstellingen en beleggingsondernemingen zullen moeten gebruiken om informatie te publiceren betreffende:

- de benaming, de aard van de activiteiten en de geografische locatie;
- de omzet;
- het aantal werknemers in voltijdse equivalenten;
- de winst / het verlies vóór belastingen;
- de belastingen op het resultaat; en
- de ontvangen overheidssubsidies.

Voor instellingen die een geconsolideerde jaarrekening opstellen voegt het KB (in het KB van 23 september 1992) een nieuwe artikel *6bis* in, krachtens hetwelk in de toelichting bij de geconsolideerde jaarrekening eenzelfde informatie moet worden opgenomen.

De hiervoor vermelde informatie moet bekend worden gemaakt in de toelichting bij de (enkelvoudige of geconsolideerde) jaarrekeningen, gepubliceerd vanaf 1 januari 2015.

Koninklijk besluit van 22 februari 2015 tot vaststelling van de regels voor de organisatie en de werking van het Afwikkelingscollege, de voorwaarden voor de uitwisseling van informatie tussen het Afwikkelingscollege en derden en de maatregelen die moeten worden genomen om belangenconflicten te voorkomen – BS 6 maart 2015 –, in werking getreden op 6 maart 2015

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Afwikkelingscollege
BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques – Collège de résolution

Dit KB organiseert de praktische werking en organisatie van het Afwikkelingscollege, dat als orgaan van de Nationale Bank van België is ingericht en dat diverse taken heeft toegewezen gekregen door de Bankwet van 25 april 2014 in het kader van de beoordeling van afwikkelingsplannen en van de afwikkeling van kredietinstellingen. Het KB bevat meer bepaald nadere voorschriften inzake:

- de bevoegdheden van het Afwikkelingscollege in het kader van de toepassing van afwikkelingsinstrumenten en -bevoegdheden (onder andere algemene beleidslijnen; circulaires en aanbevelingen aannemen; adviesverstrekking);
- de werking van het Afwikkelingscollege (onder andere frequentie van bijeenkomst; beslissingsquorum; schriftelijke procedure; huishoudelijk reglement);
- de uitwisseling van informatie tussen het Afwikkelingscollege en derden (onder andere samenwerking met de toezichthouder; informatieverstrekking aan kredietinstellingen);
- de onafhankelijkheid en de belangenconflicten.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie 17 september 2014

Almer Beheer BV, Daedalus Holding BV / Van den Dungen Vastgoed BV, Oosterhout II BVBA

Zaak: C-441/12

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Prospectus

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Prospectus

Naar aanleiding van een prejudiciële vraag met betrekking tot de uitlegging van de artikelen 1, 2., h) en 3, 1. van richtlijn nr. 2003/71/EG (met betrekking tot het prospectus dat gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel wordt toegelaten), heeft het Hof van Justitie bij arrest van 17 september 2014 geoordeeld dat de verplichting om een prospectus te publiceren voordat effecten aan het publiek worden aangeboden niet van toepassing is op een executoriale verkoop van effecten (*in casu* een openbare verkoop door een deurwaarder).

Hof van Justitie 12 november 2014

Prejudiciële vraag betreffende de uitlegging van artikel 54 van richtlijn nr. 2004/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de richtlijnen nrs. 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van richtlijn nr. 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van richtlijn nr. 93/22/EG van de Raad

Zaak: C-140/13

FINANCIEEL RECHT

Financiële instellingen en tussenpersonen – Beleggingsonderneming – Toezicht

DROIT FINANCIER

Institutions et intermédiaires financiers – Entreprise d'investissement – Surveillance

In een Duitse zaak met betrekking tot de geheimhoudingsplicht van nationale toezichtautoriteiten in de financiële sector besliste het Hof van Justitie dat artikel 54, 1. en 4. van richtlijn nr. 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële middelen zo moeten worden uitgelegd dat een nationale toezichthoudende autoriteit zich ten aanzien van een persoon die haar heeft verzocht om inzage te verlenen in informatie betreffende een beleggingsonderneming die zich intussen in staat van gerechtelijke vereffening bevindt, zonder dat het geval onder het strafrecht valt of er sprake is van een burgerlijke of handelsrechtelijke procedure, op haar beroepsgeheim mag beroepen om deze informatieverstrekking te weigeren, zelfs wanneer deze beleg-